

НАМУ – Інститут проблем сучасного мистецтва НАМ України». На рис. 3.11 «Нова Київська фортеця в структурі міста після зняття еспланадних обмежень у 1909 р.» (ст. 131) на мапі переплутані цифрові позначки 4 – Звіренецьке укріплення та 5 – Микільська брама.

Наведені зауваження та побажання не торкаються принципових наукових положень дисертації і тому не знижують її наукову та практичну цінність. Вони можуть бути враховані в подальшій роботі здобувача над цією важливою тематикою, оскільки у представленій роботі закладений значний потенціал для подальших наукових досліджень за даною темою. Вагомим доробком дисертанта є узагальнення величезного фактичного матеріалу.

Висновок.

За своїм змістом, глибиною, рівнем та обсягом представлене дослідження відповідає вимогам ДАК України, щодо кандидатської дисертації за спеціальністю 18.00.01 – «Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури». Наукове значення одержаних результатів дозволяє визначити роботу, як подальший розвиток історико-архітектурних досліджень завдяки розробці наукових принципів та методичних рекомендацій щодо сучасної проектної, реконструктивної та управлінської практики містобудування. Дослідження «Архітектурно-розпланувальні засади розвитку столичного міста Києва у XIX та на початку XX століття» є закінченою науковою працею, а її автор, Єрофалов Борис Леонідович, заслуговує присудження йому наукового ступеня кандидата архітектури.

Доктор архітектури, доцент,
учений секретар відділення синтезу
пластичних мистецтв НАМ України

Андрій МАРКОВСЬКИЙ

